

FÜGGETLEN LAPOK

Megjelennek minden nap.

Az előfizetési pénzek s a lap kezelését illető minden tárgyak a kiadó hivatalhoz (Első magyar egyetemesi könyvnyomda, 3 korona utca, 18 sz. a.) intézendők.

Előfizetési ár:
egész évre 20 frt. félfévre 10 frt. negyedévre 5 frt.
Belgatóási díj: 6-hasábos petit-sor 5 kr., bélyegdíj mindenbelgatóásért 30 kr.
A „nyilt-tér“-ben 4-hasábos petit-sor 20 kr.

Uj előfizetés

„FÜGGETLEN LAPOK“ további folyamára.

April-juniusi évnegyedre . . . 5 ft. — kr.
April-szeptemberi félfévre . . . 10 „ — „
April-decemb 3 évnegyedre . . . 15 „ — „
Egy hóra 1 „ 70 „

A kiadó-hivatal,
3 korona utca 18. sz.

EGYHÁZI ÜGYEK.

Nézetek az egyház autonomiája ügyében.

III.

Az egyház belviszonyait illető, s tisztán egyházi természetű ügyek elintézése, nézetem szerint, egyedül az egyháziak köréhez tartozik. Maga az erdélyi státus-gyűlés szervezte 54-ik pontjában elismerte azt: hogy vannak ügyek, melyek a státus-gyűlés köréhez nem tartoznak, és pedig nagyon helyesen részletezi is azokat, t. i. a) a kath. hit és erkölcstan, b) az egyházmegyei kormány szervezete, c) az egyházi szerzetesek, d) az egyházi közfegyelm tárgyai iránti intézkedés, e) a papi intézetek belszoervezete, f) az egyházi javadalmakra vonatkozó tulajdonjog elhatározása.

Ezen most említett pontok az egyház és egyháziak benső életét érdeklik, s így csak is ezek tanácskozásai és intézkedéseinek lehetnek illetékes tárgyai. Ezek iránti tanácskozások a zsinatokban folynak, a végrehajtás az egyházmegyei kormányt illeti. Mily nagy horderővel bírnak, s a valóságosság s ezzel párosult erkölcstelenség vésteljes áramlatai ellen mily védgátot képeznek a zsinatok? azt a mult időknek a történelem lapjain hiven feljegyzett eseményei igazolják.

Jelenben is, ha a zsinatok már megtartattak volna, határozottabb álláspontnak örvendene az egyház, és ha a közérzület nyolcz millió katholikus s annak papsága nevében hangsúlyoztatott volna, nem lenne most ily anomia helyzetben. Mi sem óhajthatóbb tehát, mint a zsinatok tartása, hisz ezeknek áldásos működéseit, jótékony hatásait, és szükséges voltát maguk azok, kik tán ezikkoroztatban közölték véleményüket egészen nem rokonszenveznek is, felismerik. Különböben pedig ezeknek tartását a régi zsinatok sürgetik, a trienti szent zsinat pedig a reformációról szóló XXIV. ülésének 2. r. világosan rendel: hogy a tartományi zsinatok minden harmadik évben, az egy-

házmegyei zsinatok pedig minden évben tartassanak.

Hogy némely egyházi ügyek s függő kérdések elintézése tekintetéből zsinatok tartására nézve a mélyen tisztelt püspöki karnak mielőbb komoly és határozott lépéseket kell tenni, azt mindenki érzi. A püspöki kar komoly fellépését igényli a magyar egyház jelenlegi helyzete, mely az 1848-ik évi törvények által a tökéletes jogegyenlőség és viszonyosság elvei felállításával mellett lényegesen változván, a püspökök választása, és vallásos felekezetek közötti viszonyok elintézése tekintetéből egy közös határozat szerinti megállapodást szükségel.

Ezt kívánja továbbá azon körülmény: hogy — mint lapok utján értesülünk — a közel jövő időben közönséges egyházi zsinat (concilium oecumenicum) szándékoltatik egybehívni. Már pedig a közegyházi zsinaton minden egyházmegyei képviselvel kell lenni. Hogy az egyházmegyei és nemzeti zsinatokon a püspökökön kívül a presbiterok is méltányos és igazságos arányban résztvegyenek, hogy így a magyar nemzeti egyház közérzete kifejeztesék, s ennek a közegyházi zsinaton követeink által érvény szerzessek, azt kívánja a dolog természete, azt a papi állás méltósága, azt követelik az egyház régi szokásai, melyek a szent írásban és szent-atyák irataiban feljegyezve, azt végre a szent canonok.

Ha nagy szerencsétlenséget árasztana az egyházra a r. k. világi státusnak az egyháztól s egyházi ügyektől elidegenítése, s ebből következő inertiája, vagy közönyösége, vajjon ki ne látná be végtelen káros következményét annak, ha még az egyháziak is testületileg érdeket nem fejtenének, vagy nem fejthetnének ki akár egyházi ügyeik rendezésére nézve a zsinatokban, akár végrehajtásra nézve az egyházmegyei kormányzat terén. Ez pedig bekövetkeznék akkor, ha a presbiterok a tanácskozásokban méltányos arányban részt nem vehetnek, vagy pedig döntő szavazattól megfosztatnának.

Egyházi főpásztoraink magas műveltsége, az egyház közjáva előmozdítása iránt példás lelkesedéssel és lángoló szeretettel tanusított hő buzgalma biztos kezességet nyújt nekünk: miszerint ök, mint az egyháznak elsőszülöttjei, a papság fejei (complementa sacerdotii) szent és fenséges hivatásuknál fogva az egyház jelen intő körülményeit, s a helyzet súlyos voltát felismerve, az alsóbb rendű papokat — a tanító egyház eme kiegészítő részét — az egyházhoz hiven ragaszkodó s az ur szöllőjében hiven munkálkodó napzamosokat a zsinatokon öket megillető törvényes és igazságos befolyásban

egész készséggel részesítendik, mert ennek megtagadása által az egyház békéjének s jólétének sirja ásatnék meg. Különböben is az alapságnak az egyházi ügyekbeni tényleges befolyása az ő egyház szokásain és szent canonokon alapszik. A szent írás, az egyházi törvénykönyv, és a szent atyák iratai bő anyagot szolgáltatnak azon jogok felderítésére, melyek az egyház ügyeit érdeklőleg illetik a presbiterokat akár a zsinatokon, akár az egyházmegyei kormányzat terén.

Jelen alkalommal csak szent Cypriánnak, kit — mint az egyház fényesillagait egyikét, mint a püspökök példányképét — méltán tisztelt az egyház, leveleiből idézek némi adatokat, hogy lássuk: menyire szükségesnek találta ő a presbiteroknak az egyházi ügyekrei befolyását, akár a zsinatokon, akár az egyházmegyei kormányzat terén. És pedig a) a presbiteroknak a zsinatokon gyakorolt befolyását illetőleg: Libro I. Ep. 9. ad clerum et plebem Furnitanorum ezt írja: „Graviter commoti sumus ego et collegae mei, qui praesentes aderant, et compresbyteri nostri, qui nobis assidebant.“ — Libro II. Epistola 21. ad Clerum Carthaginiensem: „Cui rei non potui me solum iudicem dare, cum multi adhuc de Clero absentes sint.“ — Libro IV. Epistola 3. ad Quintum: „De qua re quid nuper in Concilio plurimi Coepiscoporum Compresbyteris, qui aderant, consuerint ut scires, ejusdem epistola exemplum tibi misi.“

De maga a clerus is érezte és tudta ezen jogos befolyását, mert a római clerus jogos állása öntudatában ezt írja Cypriánnak Lib. II. Ep. XXVII. „Quamquam nobis in tam ingenti negotio placeat, quod et Tu ipse tractasti: prius Ecclesiae pacem sustinendam, deinde sic collatione consilio cum Episcopis, Presbyteris, Diaconis, Confessoribus pariter ac stantibus laicis facta, lapsorum tractare rationem.“ — b) Az alsóbb-rendű papoknak, az egyházmegyei kormányzat terén befolyását illetőleg: Libro II. Ep. XXV. ad Clerum Romanum: „Et dilectio communis et ratio expositi Fratres charissimi! nihil conscientiae vestrae subtrahere de his, quae apud nos geruntur, ut sit nobis circa utilitatem Ecclesiasticae administrationis commune consilium.“ — Libro II. Ep. XX. ad Clerum: „Nihil ergo a me absentibus vobis factum est, sed quod iam pridem com-

muni consilio omnium nostrum cooperat, necessitate urgente promotum est.“

Már ha a hajdan korban, midőn a jogokról fogalom átalában véve tán nem volt még oly tiszta, az egyházban ily jogok létezhettek, és az egyháznak csak üdvére voltak, úgy hiszem: hogy a jelen korban — a jogok ismerete, feltékeny őrzése és megbecsülése eme korszakában — az alrendű papokat az egyházi ügyek tárgyalásában befolyástól kizárni, vagy tőlük a szavazatot megtagadni tévesztett eljárás volna, mely káros hatást szülné, s maga magát bocsúlja meg. Hiszen korunkban még a miveletlen nyers néptömeg is befolyást nyert a közolgok elintézésére, mint tisztviselőik és képviselőik választására!

A dolgok jelen helyzetében tehát, mint a fentebbiekben bőven előadám, az egyháznak jobb és üdvösebb szolgálattal semmi más nem tehet, mint az autonomia. A mennyiben pedig, mint a Független lapok 65. számában „Egyházi ügyek“ rovata alatt megjelent ezikk szerzője igen helyesen jegyzi meg: „a vallási érdekek a korviszonyok beállott fejleményei következtében már már megszörlanek az egyház papi és világi tagjai között“, a vallást érdeklő, de világi természetű ügyek elintézésére nézve kath. vegyes státus-gyűlés egyházmegyeenkint hivatandó egybe, hogy aztán a nemzeti kath. státus-gyűlés megtartathassék. Az egyház belviszonyai rendezése, s belletének, ha szükséges, a dogma sértése nélküli megújítása tekintetéből pedig előbb egyházmegyeenkint zsinatok tartandók, hogy ezekben a tárgyak kellő megvitatása által a nemzeti zsinatra előkészültek és képviselői választások történhessenek; az egyházmegyei zsinatok tartása után az országos nemzeti zsinat lenne egybehívandó, hogy az egyházi ügyek újabb tárgyalása után előkészültek s megállapodások tétethessenek, és követeik választassanak a közönséges egyházi zsinatra.

Hogy pedig a státusgyűlés, és zsinatok hatáskörére nézve a magasb véleményt tudhassuk, igen óhajtható volna: ha a mélyen tisztelt püspöki kar kegyes lenne kijelelni a határvonalat azok között, vagy is előterjeszteni azon ügyeket, melyeket a katholikus vegyes státus-gyűlés elibe, és ismét azokat, melyeket a püspökök s presbiterok, azaz a tanító egyház tagjai által tartandó zsinatok köréhez tartozandóknak vél.

Int az idő. — Hora est de somno surgere. Rendezzük magunkat, s pedig mielőbb, mint életrevaló férfiakhoz illik, mert különben mint kiskorúakat, mint habozó kiskorúakat, mások fognak bennünket rendezni.

Művészeti tárcza.

Szerkesztő ur! Az ön lapjai a művészet, az esztétikai műveltség iránt annyi figyelemmel volt eddig, miszerint nem csaldóhattam azon véleményben, hogy szerkesztő ur a szépsézet mozgalma nagy kulturai erderezét teljesen méltányolja és például: az erzetet, a vést korán sem tartja oly lényegtelen eszközöknek, mint lapársai. A F. L. már gondosan irt szellemes ezikket közöltek a művészeti esztétika köréből s miután ezek a lapok olvasói körében, mint tapasztaltam, kiváló érdekeltséget és tetszést költöttek, úgy vélen, ez olvasó kör nem fogja megvonni figyelmét azon soroktól sem, melyek képzőművészeti mozgalmaink körül akarnak némi tájékozó ismertetést nyújtani.

A képző művészetek ápolását az egész országban e két intézet tüzte ki lobogójára, a képzőművészeti társulat és a magyarországi műegylet. Annál kívánatosabb tehát, hogy a ezél nemcsak a lobogóra legyen tűtve, hanem tettekben nyilatkozzék. Ez uttal a képző művészeti társulatról s annak mostani kiállításáról szándékozunk valamit szólani. E társulat főleg pesti festők kezdeményezése folytán alakult, a kik többségükben a közönség műzitése kielégítését és fejlesztését a művészek (?) érdekeitől különválasztva, sem a közönség, sem a valódi művészek valódi érdekeinek megfelelhettek s így természetesen, hogy a művészet ügyénem igen lendit a széphangzatu társulat. Országos

magyar képzőművészeti társulatnak nevezé magát tisztességes grandezzával; pártoló tagjai szép számmal vannak, de a művészet érdekeit nem igen szolgálja s alapszabályai leglényegesebb határozatainál fogva nem is szolgálhatja. Az intézet alapszabályai azt határozzák a többi között, hogy a művészitársulat csarnokából nem magyarok művei ki legyenek zárva. Azt bilitették az illetők, hogy ha a magyar festész, szobrász művéért jó fizetést kap, ha a magyar „művész“ legalább néhány száz forintot kap egyszer-kétszer évenként gyenge műveit, a „magyar művészet“ emeltek, ha a közönség nem is igen gyönyörködhetik szép művekben. Az „országos m. képző műv. társ.“ tehát inkább a pesti „képző művészek“ egy részének öngőlyezési egylete, a mi igen szép humanisticus intézet lenne ezen bevallott ezállal Schuler-Delitsch elvei szerint a tagok jogos egyenlősége alapját szervezve, de nem érdemel dicséretet, ha a nemzetiség, a nemzeti műveltség eddigi állása a közönség által művészeti célokra adott fillérekéből az ügytelenség, a lehetetlenség, a nyegleség táplálatik; nem érdemel dicséretet, sőt kiméletet sem az intézet, ha a nemzetiség, a haladás, a művészet szent ezállal harsány hangoztatásával a nép ezer meg ezer forintja unproductive fecsereltetik oly országban, a melyben productive fecsereltetik oly országban, a melyben annyira a teendő, oly sokra kell a pénz, és oly kevés a töke.

Mintegy éve, hogy a társulat több tagja, átlátva a szervezet óriás hibáját, meg akarta változtatni az alapszabályokat és lehetővé tenni, hogy

csak jó művek fogadtassanak el, de az ilyenek azon esetben is, ha a „művész“ nem Szándház, hanem teszem Vincenzo Vela, ha a pictor neve nem Eoschthazy, hanem Lessing. Nézetük kétségtelenül helyes volt. Az irodalmi műveltségnek, a tudománynak, a nemzeti haladásnak nem nagy szolgálattal tenne, a ki Goethe, Humboldt, Schekespeare, Aristoteles műveit kizárna azért, hogy Balázs Frigyes, vagy valamely „veterán jelesünk“ vagy „egik legkitünőbb ifju költőnk“ kapják azon pénzt, a mit külföldi műveikért kivisznek a hazából! Nem szükséges bizonyítani, hogy nincsen áldásthobb import egy országra nézve sem, mint a szellem jeles termékei: jó művei a művészek és írók, és talán nem szenved kétséget az sem, hogy jeles művészeti termények behozatalára nincs kisebb szükségünk, mint a könyvekére. Vagy azt hiszik a budapesti pictor urak, hogy „hiszen a művészet ugy sem olyan szükséges, elég ha a mi műveinket megveszik — természetesen a mint azt egymás között és egymásnak megtaksáljuk.“

Ez az o. m. k. m. társ. olyan forma, mint hajdan a „Napkelet“ volt; csupa magyar művész (költő) eredeti műve volt benne, minél rosszabb volt a mű, annál szivesebben volt látva, mert a szerkesztő a hazafias érdemek egy külön nemét alapította meg a maga számára: ifju költők, kezdő írók nemzeti protectora és a fiatal poéták atyja volt. — A Napkelet lehunyt, és ugy látszik a képzőművészeti Napkelet sem fogja a művészet napkeltéjé a honra deríteni.

Megemlítjük e helyen, hogy az alapszabályok lényeges megváltoztatása mellett a journalistikában is küzdött Keleti Gusztáv, a ki a régi alapszabályok védőinek okait egy pesti lapban humoros modorban tette nevétségessé. K. és mások működése mindaddig sikertelen maradt, de hiszszük hogy előbb-utóbb lesz sikere igyekeztüknek.

Ugy tudjuk, hogy a kik a társulat egyik, közgyűlésén az alapszabályok megváltoztatása mellett küzdöttek, azt indítványozták, hogy a kiállítás és megvétel végett a műveket ne csupa professionalus vagy gyakorlati „művész“ bírálja és taksálja. És e felfogás igen helyes. Az alapszabályok értelmében ugyanis minden műbírálata 5 tagból álló jury választandó „azon szakma művészeiből, melybe a megbírálendő mű tartozik.“ A ki csak némileg ismeri művészeti viszonyainkat, tudja, hogy van oly művészeti ág, melyről bátran el lehet mondani, hogy az ezzel foglalkozók közül aig lakik Pesten állandóan összesen 5 egyén és még kevesebb lakott az alapszabályok alakításakor. Így hát már az alapszabályok azon vesztélyt rejtik, hogy a becsületes kőfaragó legény, a ki tisztességesen keresete után lát, félig-meddig tudtán kívül is művészső ütöttek és meggettészen ez új tisztessége, a belátás hiánya és az emberi gyarló hiúságnál fogva e renommet és illetők gyakran nem épen gentleman-eszközökkel is fennakarják tartani, a minék azon sajnos következésre szokott lenni, hogy az ilyen „társulatok“ „cliq uek“ f. julnak.

(Vége köv.)

én hozzájárulni, son. űben a követke- szerint Irlandban percz), 4505 265 291 presbyteria- zon nyilatkozata, est arra hogy az asi kérdés iránt lettséget szült. De nventió erre nem gy lehet a dolgot zerlen kimondja, szerint lemondhat ságáról, csak hogy újólag meg kell

t körökben jelen- est. Szerzője gróf ainiszter. Czime: verai események- fi ismerőseiből és ereskedelmi uton a következő jel- an Münster a ki- enburgban fölke- kibékülésre, kor- sára és bécsi ut-

osabb hidegség- lzai győzelméről t, a mi későbbi zza: „Az osztrák lni, valamint ő rák császárnak; an s a mig Ausz- an, addig Hanno- a Franciaország a déli hadsereg zág aztán osztrák egetve kénytelen

siókat ezáfolgatta porosz föltételek- le kinyert, a ki- megy Bécsbe. De birta, hogy oda- sot kapott a ki- többé. Münster nyak, hogy mond- vávára, de választ

zerkesztő: HÁLY.

Adva	Tariva
80.50	81. —
117.25	117.75
97.25	97.50
88.25	88.75
83.50	84. —
91. —	91.50
74.75	75.25
81.40	81.80
93. —	94. —
96.52	96.60
115.20	115.40
45.80	45.90
5.45	5.46
9.23	9.24
1.69 1/2	1.70
113. —	113.25

Simig Rezső s. k. főkapt. urad. tisztartó.

Akkor azután panasznak nem lesz helye. Ce sera trop tard. Az időt, melyet egyszer elszalasztottunk, vissza többé nem nyerjük.

Prámer Alajos.
Alesperes — tocsvai plébános.

POLITIKA, KÖZGAZD., PÉNZÜGY.

Pest, márcz. 28.

Közéletünk alakulásának minden jelenségei az ily átalakulási korszakban nem csak figyelmet, de komoly tanulmányozást és számbavételt követelnek, mert csak azok vezethetnek a létező állapotok felismerésére, s ha a bajokat ismerjük s azoknak felfogásában nem tévedünk, az ellenszert meghatározni nem nehéz feladat, alkalmazni pedig, csak akarattunktól függ.

Tartsunk ennél fogva e téren futó szemlélet.

Gyakorlati embernek az életben úgy, mint a politikában a létező tények alapjára kell terv-ítépiteni, s venni a dolgokat, mint állnak valóságban, s nem venni szigorúan az elméleti jogosultságot ott, hol a tények elutasíthatlan kényszerűsége segélyt követel, szóval venni a tényeket, és megalkudni folyvást a körülményekkel. Csak ez uton teheti magát a létező viszonyok urává, és nem tiportatik el általuk.

A letelt husz év szerencsétlen rendszerének következtésével még sokáig fog szűdni a szegény hazánk.

1848 és 1849 elvonta ifúságunk javát a tanulás pályájától, és fegyvert adott kezébe könyv helyet. Sokan, kik a hadjárat után vissza fogtak volna térni a tanuláshoz, besorozás által attól elvonattak. A megtorlás szelleme lön mindenütt uralkodó a rákövetkeztet időben s a tanulásnak oly szelleme hozták be, melytől elfordult, ki csak tehetett s a következtés, hogy mi értelmi fejlődésünk menetében husz év alatt hatalmas hátralököttünk.

A mily hatalmas vágásokban fejlődött az élet maga politikai, industrialis, szóval értelmi viszonyaiban, oly hátramaradt a kor, mely annak józan vezetésére volna hivatva.

Ennek visszahatása nyomja ma minden közigazgatási állapotainkat fenn a központon és a hatóságokban.

Sok jóvalóvali tehetség visszavonult minden alkalmazástól, s nem volt gyakorlati iskolája. Másrészt az országban a közvagyonosság igen alácsökkent, a közadózás és ezer más viszonyok befolyása alatt az élet felette megnehezült.

Husz évi tétlenség s nyomorúság a bajnak egy oly forrását nyitotta meg, melyet politikusként ignorálni nem lehet. Mert féltelmetesen megszorították az értelmi ügynevezett proletariatus számát, mely mint materia peccans a nemzettestben, ha jóirányu tevékenységre nem irányoztatik, a háborgó elemnek azon anyagát képezi, mely kényszerűleg végzetessé válhatik.

Salus publica, suprema lex. N a p o l e o n uralmát megvédte a munka teljes szabadsága a proletarismus veszélyeitől? Épen nem, ő munkát és foglalkozást teremtett is. Ez hosszas uralkodásának egyik titka.

Szabad tért nyitni az erők alkalmazhatóságának nem elég, tétleg kell azokat alkalmazni és jó irányban foglalkoztatni. Vannak csálhatatlanul sok igen hasznosítható erők ma tétlenségben, s véggkép kevesen vannak, kik fel nem használhatók, csak az alkalmas helyet találjuk fel számukra.

De e gondot kormány gyakorlati tapintatból nem utasíthatja el magától. Sőt a kormány a tétlenségben levő erőket alkalmas tevékenységi körbe áthelyezvén, sok elégtelenség anyagát hártítja el.

Továbbá mennyi hatályos érdek létezik ma az országban, melyekre nézve a kormány erélyes közbelépésével lendületet és emelkedést hozhat, melyek azonban ma még a változott kormány létezését tétleg nem érzik.

Itt vannak az ipar annyi érdekeltjei, itt a kereskedelem befolyásos elemei. Itt a terjedt bányászat népe.

Mit köszönhetnek ezek ma még a változott körülményeknek, mi ne Istentől jött volna véletlenül!

Csak a kormánytól függ, hogy érdekeik felkarolva előtérbe lépjenek. Ők maguk fogják a módokat szolgáltatni, az utat megjelölni, melyen emelkedésük eszközölhető.

A mai helyzetben, midőn épen oly melőzöttéknek látják magukat, mint voltak ezéltől, mi ragaszkodással legyenek a dol-

gok azon állapotához, mely őket nem érinti, mely létüket alig látszik észrevenni.

Véggkép annyi sok jóirányu csoportulás vajudik ma saját rendezkedésével, a nélkül, hogy a kormány által észrevetnének. És ez igen sajnálatos jelenség. Azt láttuk, miszerint a kormány az általa helytelen irányúnak ítelt egyesületeket gátol, de hogy benső alkotó s összetartó erővel bíró csoportulásokat támogatott, vagy azoknak lendületet ígyekezett volna adni, eddig legalább nem láttuk sohol.

Törvényhozásnak ereje a meghozott üdvös törvényekben a kormányé azon tényekben áll, melyekre utalhat.

Parlamentáris életben törvényhozás és kormány oly kölcsön hatásban függnek össze, hogy egyik a másikat erősítheti hatlatósan, de egymásnak lehetlenné is tehetik a súly fenntartását.

Ezért a mennyi erélyt fejt ki a törvényhozás a törvények alkotásában s mennyi megnyugtató adhat azoknak szellemében, épen oly hódítványokat tehet a kormány a következmények sebes kifejtésében.

Lássuk csak ország, hogy a várt organikus törvények a kor követelte szellemben halomra alkotattak, s egyidejűleg a kormány a folyó évet ép oly gazdaggá teszi tényleges működésben, mint mily meddő vala az első év, — ha semmi helyes és törvényes eszköz nem hanyagoltatik el, hogy a békétlenkedés anyaga elvettessék, s a fejlődés nyoma mindenfelé látható s elvitatlan lesz — akkor ne féljen a jövő eshetőségektől, bátran mehet a jövő országgyűlési új szaknak elébe.

TÖRVÉNYHOZÁSI ROVAT.

A reischsrath képv. háza márcz. 24-én tartott ülésében Dr. Brestl pénzügyér az előterjesztett pénzügyi törvény javaslatokat indokolta.

Ezen indoklás lényege következő: Mindenekelőtt kiemeli pénzügyér, hogy a deficit 1868-ban az az, azon összeg, melyet rendkívüli eszközök által kell fedezni, tényleg körülbelül 52 millió forintra fog rugni. A miniszter az elmúlt államviszonyokra tekint vissza, s kiemeli, hogy évről évre szaporodott az államadósság, folyvást növekedett a deficit, de különösen sajnosan kellett tapasztalni a nyilvános hitelnek esőkenését. Ennél fogva nem tartja legendónak, hogy csak a folyó év szükségletei legyenek fedezve, hanem hogy a jövő is inkább szemügyre vétesse. Míután egyelőre a tulajdonképi kiadások lényegesen nem szállíthatók alá, a bevétel szaporítására pedig okvetetlen szükség az adó reform még legalább két esztendővel ves igénybe, a kormány kötelességének tartotta előre gondoskodni az 1869, és 1870 dik évekre nézve is, a melyeket tekintve, évenként a deficit átlag 50 millió forintot tesz, vagyis összesen a három évre 150 milliót.

Ezen deficit fedezését illetőleg a miniszter hosszabban indokolja, hogy miért nem nyul a rég óta követett s oly annyira veszélyesnek bizonyult szaporításához állandó az államadósságnak, ugy szinte, hogy miért kerül el a papirpénz szaporításának eszközét, melyet csak a háboru végleges esetére akar fenntartani.

A deficit fedezésére a kormány következő módokat hoz javaslatba:

1-ször minden államkötvénytől a rendes jövedelmi adón kívül, 10 procentnyi járulékot kíván venni a kamatok után. Ezzel járulékot nem tekintti tulajdonképi adónak, hanem csak azon 12 milliónyi összeget akarja ezáltal fedezni, melylyel szerinte Magyarország kevesebbel járul az államadósság fedezéséhez, mintsem kellene.

2-ször javaslatba hozza a kormány az „államadósság egységesítését“ oly módon, hogy tiszta 44 procentes jövedéket biztosító államadósság állapítsanak meg tőke tartozás formájában. Az e szerint szükséges „összes kamatszükséglet 112.769,861“ míg az 1868 ik évi költség előirányzat szerint 112.014,640 frt. Az állandó megtakarítás e szerint 9.244,599 frt; de egyuttal mind azon kölcsönöknél, melyek az átváltozásba belevonattak, a visszaváltás, illetőleg a visszafizetés kötelezettsége is megszűnik, a mely évenként 8 millióra rug.

A tényleges kamat megtakarítás 9 millió, a megkevesbült visszafizetésnél 8 millió, összesen 17 millió egy évre, vagyis az 1868-69- és 70-ik három évre együtt 51 millió. — Az át nem változható kölcsönöknél a kormány az új kezelés szerint az említett 3 évre 17 milliót mutat ki megtakaríthatónak. A még fennmaradó 85 millió fedezésére.

3 szor a kevésbé jövedelmező államtulajdon különösen erdők és bányák eladását hozza javaslatba. Ezek, s különösen a vashámorok eladásából két év alatt 25 milliót vél a kormány bevehetőnek.

4 er. A még fennmaradó körülbelül 60 milliónyi deficitet a kormány „hosszas és kínos megfontolás“ után úgy véli fedezendőnek, hogy egyszer

mindenkora egy oly vagyoni adó határozassék el, mely a három évi még fennmaradt deficitet fedezni képes. Ez adó csak ezen három évre szólva s nem volna ismétlődő, s csak a tiszta jövedelem után vettetének ki. A kivetés adókulcsa következő: — 1 1/2 procent a tettek után, házak után 9/10 procent, s ingó vagyon után 1 1/2 pezt.

A miniszter több gyakorlati módokat fejtegetvén még az adó beszedése körül, annak elfogadását ajánlja, hogy „később tovább terjedő katasztrófák“ kerültessenek el, s végre valahára „azon szomorú helyzetből kijussanak, melyet — szónok szerint — nem ok okoztak.“

Végül még felemliti a miniszter a sorsjegyeremények adójának 6 1/4 pct-ről 15-re való felemeltetését, azzal zárva be okadató beszédét, hogy a függő 20 millió adósság csak átmeneti, a meny nyiban az az államjavak eladásából s a vagyona-dóbból közben törlesztetoi fog, úgy, hogy az állam terhe 1870 év végével egyenlő lesz e jelen év elején létezetel.

Lippman képviselő indítványára a pénzügyi törvényjavaslatok a budgetbizottmányának adattak ki.

Ezután minden vita nélkül elfogadtatik másodszeri s harmadszeri olvasásban a személyes fogóság eltörlésére vonatkozó törvényjavaslat, mely szerint, e törvény kihirdetése napjától, váltó vagy egyéb pénzkövetelés alapján senki személyes fogására el nem ítéltethetik, sem előbbi ítélet fogamatba nem vétethetik s nem folytatható. — A szökés miatt gyanus személyek letartóztatására vonatkozó intézkedések azonban épségben fenntartuak.

A legközelebbi ülés csütörtök 10 órára van kitűzve.

A reischsrath mind két háza csütört. 26-án ülésre készült. A felsőház napirendjén volt az iskola törvény tárgyalása; azonban az ülés elmaradt, hirszerint mivel Auersperg miniszterelnök és Hasner közoktatásügyi miniszter Budára, a királyi udvarra hivatottak meg, s a ház kormány e két tagja nélkül nem kívánta a vitát megkezdeni.

Az alsóház azonban megtartotta ülését.

Herbst ezuttal törvényjavaslatot tett a ház asztalára, mely által a végrehajtási eljárás részben módosittatik.

Napi renden van a felsőház által átküldött ház assági törvény, melyre nézve elnöklő alelnök indítványozza, hogy a miniszterelnök és közoktatásügyi Budára utazván, halasztassék el a tárgyalás.

Herbst, Brestl, Plener és Berger miniszterek elhagyják a termet, Giskra és Taafe az elhalasztás mellett szavaznak; az alelnök indítványa mindazonáltal kisebbségben marad. Felvétetik tehát a tárgyalás, s minthogy a felsőház a törvény lényegében mitsem változtatott, a ház gyorsan elfogadja, a hogy vette a felsőháztól, s azonnal eszközi harmadszeri olvasását is.

A napirend következő tárgya az adóbeszedhetőség folytatólagos engedélye f. é. jun. 1-ig, mit a ház vita nélkül megszavaz. Erre az ülés eloszlott.

Levellezések.

Vasmelegéből, martius 24. 1868.

Tisztelt szerkesztő ur!

Midőn a „Független Lapok“ a mult év utolsó negyedében megindultak, megvallom, kevés bizalmam volt ezen új vállalat iránt, attól tartván, miszerint ez is az igazság rovására nem a kath. egyetemet, hanem egyes hatalmas pártfogók nézeteit s érdekeit képviselendi. Hiszen az „Idők Tanuja“ és „Pesti Hírnök“ minden bizalmunkat a kath. irodalom függetlenségében elvették, kik merve egyoldalú, a kereszténység valódi szellemével ellenkező eszmékkel s irmodorokkal kath. ügyünket népszerűtlené tették, és ennek többet ártottak, mint legnagyobb elleneink.

De hála a szerkesztőség szellemi miveltésének s tántoríthatlan jellemének, a „Független Lapok“ ily egyházunkra nézve káros iránytól távol maradtak; nem hajhásztak kegyet, sem nyerséget, hanem az igazság és meggyőződés világával és higgadt szavával eloszlatták a sötétséget, mely eddig ily fontos kérdésben, mint a kath. ügy, uralkodott. Önök érdemei számtalanok: felébrésztették a rokonszenvet s bizalmat az eddig közönyös kedélyekben, összekötötték az érdekegységben a pápától a világi ellemmel, tisztázták a fogalmakat, a valódi autonómiát az államkötelességtől — milyen az 1867-ik püspöki munkálattal nyilatkozik — megkülönböztették, pontról pontra fejtegették és megzafolták.

Önökkel sok jeles egyházi és világi tehetség szövetkezvén és nyilatkozván szabadelvű, a kor színvonalán álló fellépésükkel és eszméikkel megmutatták elleneinknek is, miszerint a katholicismus, nem túlélt álláspont, hanem korszerű szervezkedés és reformok által életre való ügy, hogy a haladás nemcsak nem ellenzi, sőt, hogy a vallási érdekek az emberiség valódi érdekeit, fejlődését hathatósan előmozdítják.

Önök a közös szent ügyet nem tévesztvén szem elől a támogatott reactionarius és retrograd irányok és törekvések ellenében, a haladás és testvéri egye-

ttlet zászlóját magasán lobogtatták, és így egyháznak nagy szolgálatot tettek.

Haladjon tisztelt szerkesztő ur, a megkezdett pályán bátran és esztügedetlenül előre; ügyünk a jövőé és bizonynyal győzni fog, ugyint a politikában a schmerlingféle alakotmányt, úgy az 1867-ki tervet is nép és kormány egyiránt elveti. Hogy pályája tövises, elhiszem, hiszen az igazságunk az emberek szellemi kiskorúsága s szenvedélye ellenében mindig küzdeni kellett.

Ezen küzdelemben támogatja minden egyházat és hazáját szerető, függetlenül gondolkodó s érző egyházi s világi katolikus, és ezek által mindinkább tért nyer a hívők tömegében az egyházi ügyünk iránti érdekltség. Soha se törődjék az „Idők Tanuja“ és „Pesti Hírnök“ jajveszékéseivel és aljas gyanúsításokkal; kik ily szemtelen fegyvereket használnak és ily nyelven irnak, azoknak semmi eszköz sem rossz ezéjük elérésére és az igazságot most is, — mint hajdan a pharisaeusok — keresztre feszítenek.

Azok ügye minden magas pártfogolás daczára veszett ügy, mert a haladás kezeit nem lehet feltartani. Ügyünk az emberiség, minél inkább támadtatik meg, annál jobban fog virágozni és nem szorul a mesterséges folytonos felvirágoztatásra. Sok még ugyan a teendő, de munkálkodjunk még életünk napja világít, egyházunk és hazánk boldogságán!

LAPSZEMLE.

Akár mint szeretjük is keresztény atyánkfűt, az Id. Tanuját, de biz úgy vagyunk vele, mint a roszt zenével. Egy ideig boszant roszt hangja, hamis fogása, kopott hurja; később megszokjuk: végre mulatsággal szolgál.

A kemény szöveit, melyet nevezett lapársunk ellenünk sokszor nem épen katolikus epességgel vitt, ma már kedélyes enyelgésé válik mindinkább, mint zord vihar után a lanyha esti szellő.

Különbben az Id. Tanuja utáni vágyódásunk annyira habituálissá vált, mint korhely emberre a szeszital.

Várjuk annak érkezését, s midőn kapjuk, ösztönserűleg is csak két szót keresünk a sorok között: „Független Lapok“, vagy „Zoványi.“

Qui quaerit invenit, és csakugyan, mintegy két hónap óta soha sem kerestünk hiában.

Alig van ezikk, legyen az cicero, vagy garmond az Id. Tanujában, hogy holmi kereszties vitézek, vagy Hortobágy, Tiszabáti s mit én tudom, miféle sivatagokról szakadt celebritások ne lépnek a szintérré, olesó szavakban rugdalván meg a Füg. Lapokat, vagy Zoványit.

Ez egyrészt taktika is lehet, melyet az illető szerkesztőség közhírti tapintata, sokszor még barátait is megrettentő modorban vezet — a falnak.

Egyrészt személynket támadja meg lapja valamelyik hasábján, de a másik hasábján ő maga szokott szerénységgel csak az egekig magasztaltatja.

Egyik cicero ezikkében gehenna tűzére itéli lapunk merészességét, 48-czas irányát, szabadelvű törekvéseinket, de azonnal egy garmond ezikkben rálep ő is az 1848-diki alapra, sok gorombaságot mond el a főpapságnak, fenyegetődzik, ha autonómiát nem kapunk sat. sat!

Figaro hipp, Figaro hopp! Istenem be szép dolog az a következtetés!

De — „el ti komor képek, ti sötétség rajzait félre!“ mert, megröstellti a hosszu várakozást Tiszabáti ur!

Vele akarunk szólni.

Vagyis vele szólnánk, hanem nem igen merünk; mert biz ő ugylátszik szörnyűségesen haragszik Zoványira!

De vajjon fél-e a kis Zeuskok ily mérgetől Zoványi?

Pedig lám, Tiszabáti ur okos ember. Ezt ő mondja önmagáról. A ki nem hiszi, olvassa el az Id. Tanujában irt néhány öszinte szavát, abból meg fogja érteni, hogy Tiszabáti ur már régóta rosztalója Zoványi működésének; ha pedig netalan T. ur elveit fogná kérdezni, Mezzofanti memorijájával kell birnod, mert egyszerűen oda utaltatól: keresd Tiszabáti urnak itt ott elejtett sorait!

Mi biztosíthatjuk T. urat, hogy mind addig, míg okosabb dolgokról nem fog írni, hiában praecceptoroskodik lapunk fölött.

Igénytelen falujában, hol lakik, szavaival akár proféta lehet, de az irodalmi térre széles látókör, s az eszmék értékének kellő bírálati fogékonyság kívánatik.

Csonthalmi urnak is volna velünk néhány váltani való szava, melyeket „sine ira et odio“ el is mond.

Mi megvagyunk elégedve az eredménnyel, melyet minapi lapszemlének Csonthalmi ur capacitábilis szellemén okozott. Lám, ha vak hályog el nem fődi a tisztán látást, mihamar létesül egyetértés az emberek között.

Nem lett volna nekünk annyi vitánk kath. lapársainkkal, ha szavainkat el nem ferdítik, tételeinket félre nem magyarázzák, s a szeretett su-

galmát mazzák Cs

csak egy lyesen, sok elle nyitunk elégtéte jogot tá

De meglele tagadju azonban töltelék tiben m közölbe

D. Idők Ta sem mo lyeket, teltség,

Az vette és hogy t. zó testü idő gyo védelem natban az egye

Lá és magy keiben monda,

Let a házat, itt ezen székltül nem érk kezmeny sunk, b szük e, fönntart

Es is? Nem lyet? zél tek?!

Ha kath. eg lom, egy lett voln

Az kat a po garchia,

Az tak az e történele törekvs kellő tár

Mid nyező ös mellett a datát ne

IN

A mag II. A

1. I közjogi különös nyára.

Juta Határna

2. M sziaelvel igen, me réltettek

Juta arany. H nyerő m

3. K középkor s a menn tekintett

Juta arany. H mü az Al

4. A irodalma válik, ho tudata ál gyar irod zása tehá eszméne egyes ki pezi legin szellemi tik oly m vének saj

Juta negyven talmat ny

5. K kézikönyv tatlan feld illető tud lett lehet

galmát megvetve, lelkismeretünket nem rágalmazzák!

Csonthalmi urnak „sine ira et odio” ezikke csak egyedül lapunkban jelenhetett volna meg helyesen, mert lapunkban közlött személyes támadások ellen védi magát. Mi mindig tért nyitánk és nyitunk minden igazságos ügynek, s nem késünk elégtételt adni ott, ahol a becsületes kebel arra jogot tarthat.

De ezen cikket, mely az Id. Tanujában már megjelent, át nem vehetjük. Megvaljunk, sajnálatlaltal tagadjuk meg Csonthalmi ur kivánságát. Befogja azonban mindenki látni, hogy más lapoktól átvett töltelékkel t. olvasóinkat nem tarthatjuk. Eredetiben megtesztük vala, másodkézből kópiákat nem közölhetjük.

D. Molnár I. ur ismét megjelent cikkével az Idők Tanujában. Tegnap soraiban ugyan semmit sem mond, régi dolgokat ismét, inti, óvja a kedélyeket, de modorra higgadt; nem kelt undort ön-teltség, vagy veszekedő hajlamok által.

Az autonómia kérelmét indokolván, alig vette észre Molnár ur, hogy azt védi. De azon érv, hogy t. i. főpásztoraink egyszersmind a törvényhozó testület tagjai s így elfoglaltságukban nem jut idő gyors cselekvésre — inkább ítélet, vád, mint védelem! Mindezen dolognak nem az utolsó pillanathban kell vala történni. Az a legelső, legfontosabb, az egyedül sürgős teendő lett volna!

Lám az Id. Tanuja is belefárad a várakozásba és maga 4—5 aggodalmas hangon beszélte el cikkeiben a katolikusok helyzetének súlyát, és ki-mondá, hogy rögtön, különben baj lesz!

Lehet e összetett kézzel, uri phlegmával nézni a házat, mely ég, a vihart, mely pusztít? S ha mi, itt ezen Független Lapokban hónapok óta javveszékünk, kiáltozunk segélyért, a mely mind eddig nem érkezik, ártóztatva a veszelére, mely következményeiben irtoztos — ellenszerek után futkosunk, hogy megmentsük, a mit lehet: nem azt tesszük e, amit az egyház, és saját kath. érzületünk föntartásának ösztöne parancsol?

És vajlon nem vagyunk e katolikusok mi is? Nem tartozunk e keblére azon vallásnak, melyet érzéltalan rendszerek a hivatól elidegenitetek?!

Ha a jó csak fölülről jöhetne és jött volna a kath. egyház alakulási korszakaiban, akkor fájdalom, egyházunk itt-ott már az enyészet martaléka lett volna.

Az íreket elnyeli az angol nyomás, a francziákat a politikai absolutismus, a németeket az olygarehia, az olaszokat a demoralisatio!

Az alpapság, valahányszor nehéz napjai voltak az egyháznak, sietett annak segítségére, és a történelem igazságos szava elmondja, hogy ezen törekvésében felső helyekről nem mindenkor nyert kellő támogatást. . . .

Midőn tehát, a jelen egyházi válság és a tényező összes személyek fölött ítéltünk, az indokok mellett a nagy ezélt és közösen szent érdekek tudatát nem szabad észleléseinkből kibagyni!

INTÉZET S EGYLETEK.

A magy. tud. akadémia új jutalomtételi.

II. A történettudományi osztályból.

1. Kivántatik Erdélyi polgári alkotmánya s közjogi állapotának ismertetése 1002 től 1540-ig, különös tekintettel Magyarországhoz való viszonyára.

Jutalma a Vitéz-alapítványból nyolczvan arany. Határnap 1871. január 31-ke.

2. Mióta él nemzetünk mostani czimerével és szineivel? Voltak-e ezek előtt más jelvényei, s ha igen, melyek, s mi okból és mely alkalommal cseréltettek fel azok a mostanakkal?

Jutalma a Gorove-alapítványból harmincz arany. Határnap 1869. január 31-ke. A jutalmat nyerő mű az Akadémia tulajdona.

3. Kivántatik a magyar igeidők elmélete a középkori, ugy a XVI. és XVII. század irodalmi — s a mennyiben vannak, népi nyelvemlékei alapján, tekintettel a legújabb kor irályati fejleményeire.

Jutalma a Marezibányi alapítványból negyven arany. Határnap mart. 31. 1868. A jutalmat nyerő mű az Akadémia tulajdona.

4. Azon befolyásnál fogva, melylyel a külföldi irodalmak a magyar nyelvre hatnak, szükségessé válik, hogy a magyar szellem saját történetének tudata által őrizze meg önállóságát. A régi magyar irodalomnak beható és folytonos tanulmányozása tehát oly mellőzhetetlen, mint a haladó kor eszméinek áttitése. Ama tanulmányozás pedig az egyes kiváló írók nyelvének átvizsgálása utján képezi leginkább azt a nemzeti öntudatot, mely a szellemi önállóságot megőrzi. Ily ezéltől kivántatik oly munka, mely Pázmány Péter magyar nyelvének sajátosságait részletesen felmutatván jellemezi.

Jutalma a Marezibányi alapítványból negyven arany. Határnap márcz. 31. 1869. A jutalmat nyerő mű az Akadémia tulajdona.

5. Kivántatik a Rónai irodalom történetének kézikönyve, a művelt osztályok számára. Mulhatatlan feltétel, hogy a kitűzött tárgy alaposan s az illető tudomány jelen állásával egyezőleg, e mellett lehetőleg népszerű, csinos és correct nyelven

dolgoztassék ki. (Lásd alább: Pályázási Szabályok 9. pont.)

Terjedelme legalább 12—15 közép 8 r. nyomtatott iv. Jutalma a Hölgyek alapítványából háromszáz forint. Határnap szept. 30. 1868. A jutalmat nyerő mű az Akadémia tulajdona.

6. Kivántatik a Festézet egyetemes története, korok, népek, irányok és iskolák szerint, a nevezetes művészek és művek ismertetésével, s az utóbbiak hollétére s másolataira utalással. Kiterjedése legalább 12—15 nyomtatott iv. Mulhatatlan feltétel, mint föntebb az 5. szám alatt.

Jutalma a Hölgyek alapítványából háromszáz forint. Határnap szept. 30. 1868. A jutalmat nyerő mű az Akadémia tulajdona.

A Természettudományi Osztályból. Irassanak le azon módszerek, melyek a bor és must vegyi vizsgálatára, különösen a főbb alkotrészek meghatározására szolgálnak, oly népszerű modorban, hogy annak nyomán egyszerű segédeszközökkel a nem szakértő is képes legyen ezen meghatározásokat eszközölni.

Jutalma a Vitéz-alapítványból negyven arany, Határnap 1869. június 31-ke. A jutalmazott mű az Akadémia tulajdona.

— A Kísallat-társaság kedden f. hó 24. tartotta rendes havi ülését. Ez ülésen Toldy Ferencz mutatta Tarkányit elősorolván azon érdemeit, melyeket Tarkányi az egyházi költészet körül s irodalom terén, nevezetesen a szentírás fordítása által szerzett be. Tarkányi, ez alkalommal székfoglalóját tartotta, Klopstock Messiasának fordításával.

A felolvasást zárt ülés követte.

UJDONSAGOK.

— Ha a születendő királyi magzat fia lesz — István nevet kap, azon esetben pedig ha leány — Mária nevet nyered. Keresztatyának királyának édes atyja, Miksa bajor fejedelmi herceg kérettel fel, kinek keresztneve teendőit valószínűleg a nápolyi királynő végzendí. — A nagy-pénteki szokásos udvari ceremónia — mint érte-stülünk — valószínűleg el fog maradni, s csak 24 szegény megvendégeléséből fog állani. A korona-herczeg Bécsben most veszi az első órákat a lovaglásban.

— Királyi Felsége Huszt koronaváros hely. hitv. evang. egyházközség lelkészlakának fel-építésére 500 frtot adományozott.

— Beust bárót is Budára várják, hol a születendő királyi gyermek keresztelésén jelen leend. — A magyar országgyűlés nemzetiségi bizottmányának tagjai e hó 30-án ülést tartanak.

— Tegnap délután gróf Andrássy Gyula miniszterelnök urnál díszbeöltözött volt, melyen a miniszterelnök uron és bájós nejen kívül kiválólag képviselők voltak jelen; ezek között feles számú baloldali tag. A társalgás, melynek nyolcz óra vetett véget, a politika kizárásával, a közélet kedélyesebb tárgyai körül tergett. Vasárnap és szerdán a miniszterelnök ur termeti társalgási estélyek számára nyitnak meg, melyre számosan hivatalosak a politikai körökben.

— A Karacsonyi 400 arany darab díjnak bíráló bizottmánya tegnapelőtti ülésében, a mint érte-stülünk, elhatározta, hogy e jutalom kiadását fogja ajánlani.

— A lajtántúli házassági törvény mellett oly döntőleg fellépett Auersperg miniszterelnököt Linz és Teschen városok diszpolgárá választották.

— Ligeti Antal e kintűnő tájféstő, lett — mint a „Föv. Lap.” írja — a muzeum képtárórének kinevezve. Mi e jeles m. vészlünk alkalmazását szív-ből üdvözöljük.

— Kérelm*) Vácson m. é. november elején egy körülbelül 8 éves leány-gyermek egy szalma-kazal mellett dideregve találtott. A kis leány csak ennyit tud mondani; keresztneve Johanna, atyja György félkezű honvéd, mestersége szűcs vagy szűrszabó. Állítólag Rutkáról — Turócme-gyéből — mult nyáron jöttek le Pestre, hol atyja megbetegedett és alkalmasint meg is halt. A gyer-mek atyját elvesztvén, ezél nélkül bolyongott, míg könyöröltes szivek fel nem fogták. Ha valaki va-lami utbaigazított tudna ezen gyermek szülői felől, legyen szives azt alulírott közölni, hogy a leányka legalább atyja nevével visszanyerhesse. Kelt Acsán, ut. posta Pencz — márcz. 25. 1868. Melczér Gyula, acs. ev. lelkész.

— Lévaý Henrik az első ált. biztosító társu-lat vezérigazgatója a harmadosztályú vaskorona rendet nyerte.

— Ngs és főt. Aszalay László kanonok ur — mint az „Eger”-ben olvassuk — az egri megyei segédkáplánok fizetésének javítására 500, az elag-gott papok nyugdíjazására szintén 500 frtot tett le-érsek ő Ngsa kezébe, urberi kötelezvényekben.

— A budai kir. műegyetem segélyegyletének a budai takarékpénztár 100 frtot adományozott; mely nagylelkű jótékonyaságáért a fennnevezett intézetnek, szűkösökűdő tanulóitársai nevében, hála-köszönetét nyilvánítja a választmány meghagyásá-ból. Budán, márcz. 23. 1868. Thaly István, e. fő-jegyző.

KÜLFÖLD.

Franciaország. A francia senatus a had-tartozéki javaslatokat, mely 100,000 embert köve-tel az 1867. korosztályból, egyhangulag megsza-vazta, mitután Niel tábornagy oda nyilatkozott, hogy nézete szerint könnyű leend a mozgó nemzet-örség szervezése, dacára az itt-ott előfordult ün-tetéseknek, melyek ugy is nagyitva adattak fél- mert nem hiszi, hogy egyetlen férfi legyen, kinek

szive helyén van, a ki ne lépne a mozgó nemzetör-ség soraiba, mikor a baza szorongatott helyzetbe jutna.

Jelentették már, hogy a francia kormány két- ezredet a pápai területől visszavont. E tényt kül-önfélékép magyarázták, minnek elejét véendő, egy francia felhivatalos lap következőleg ír: „Ez tisztán katonai rendszabály és nem foglal magában semminemű oly elhatározást, mely a kormánynak a szentszék irányában politikájával összefüggés-ben állana. Ezen politika eléggé határozottan ki-mondott és sokkal ismertebb, hogy amma had-csapatok visszavonása magyarázatokra szolgálta-tatna alkalmat.” Hasonló szellemben több francia lap is nyilatkozik. Állítják, hogy a francia kor-mány nagy erélyt fejt ki a tunisi bey ellen, a ki ugylátszik már meg is látynit és hajlandó a fran-czia alattvalókat kielégíteni, csak hogy kikerülje az őt fenyegető vihart.

Egy francia lap minapiban egy cikket hoz-tott, melyben a mozgó nemzetörség föllállítását ugy tünteti föl, mintha az által a vidék Párisból függetlené válkék. Ha már most Párisban forradalom kitörne, a mondott lap szerint a vidék oda-sietne annak elnyomására. Pompásan veszi ki ma-gát ezen badarság épen most, midőn a vidéken a mozgó nemzetörség föllállítása miatt mindenütt za-vargások történnek.

Nemrég azt beszélték, hogy Eugenia császárné Bécsbe szándékszik. Ezt azonban a lapok most megczafolják s inkább azt hiszik, hogy az osztrák császárné gyermekegya után következő júniusban Párisba fogva utazni.

A bordeauxi zavargások az odaváló lapok szerint pénteken f. hó 21-én kezdődtek. Két óraker-delután a tornayai fasorok, a de la comédie tér és a Cours du Frense Juillet egy része sajtóságtos mozgalom színhelye volt. A vizsgáló bizottság a fő-nök elnöklete alatt a mozgó örség összeírása tár-gyában ülésezett, a bemeneteli városi poroszlok és nagy csoport nép állt, melyet részint behívott fiatal embereket, részint más kíváncsiak képeztek. Körtül-belül fél háromkor egy nagy tömeg hullámzott a de la comédie térre, a könyvtári épület h-szszában sorakozott, és egy-egy a tömegből bot végére tűzött valami lobogó formát. Erre azonnal megjelent a központi biztos több ügynökkel. A zászlóvivőt megmentadják, a zászlót elveszik nagy tusakodás közt, mely alkalommal a rendörség tittegett, de másrészt maga is kikapta a magáét. Egy pillanatulva a néptömeg minden oldal-felé vad futásnak crett.

A rendörség nyomukban karddal és szurony-szegezve, egynehány doronggal is, melyet ugy-mondják, a tömegtől vettek el. A nép ezreit ekkor már nagy félelem fogta el, és egy pillanatan be-volt zárva minden bolt. A házak ablakaiban, az erkélyeken megjelentek a lakók, de arcaik inká-bb aggályt, mint kandi kíváncsiságot áruit el. Ezalatt a futó tömeg nem egy ember isme-kedett meg a kard és szurony vasával, és a philharmoniai elub előtti járdát vér lepte el. Mindez egy pillanatulva tört.

A főnök, kinek a lefoglalt zászlót bemutatták, elhagyta az ülést, és teljes díszben megjelent a színház előtti téren és a Tentre Juillet udvarán, mely akkor már ki volt trítve.

A főnök kíséretében ott volt több tiszt, és több főbb tisztviselő. Őket követte egy csapat sorkato-naság és rendőri ügynökök. Fél négyig a nép csak fel-alá hullámzott. Dobpergés közt háromszor fi-gyelmzettet a nép a törvényre, a központi biztos megnyugtatólag szólt a néphez és négy órára csend volt, a boltok megnyiták és a közélet min-dennapi arezulatot öltött. Több elfogatás történt, száma nézve, mint beszélük, mintegy huszan, kik vonakodtak magukat bevietni, védtek magukat és a tömegre hivatkoztak a rajtok elkövetett erő-szak ellen. Este 6 óraker több ezer ember a császár még életében megörökítő lovagszobrához ment, de nyugodtan viselte magát.

Az egyik lap szerint kövekket hajgálták a szobrot, mely több sérülést szenvedett. Egy másik lap tudósítja azt mondja, hogy a tömeg vörös zászlóval volt ellátva, és azt kiáltotta: „Eljen a köztársaság!” Dacára annak, hogy a hatóság pénteken szigoruan járt el, szombaton újból kez-dődtek a zavargások. Nehány ember veres zászlóval vonult végig az utczákon. Nemsokára nagy néptömeg csatlakozott hozzájuk.

A rendörség, mely utját állta a tömegnek, le-fegyverezteték, egyik biztos majdnem megöletett és egy boltos által, ki boltjába vonszolta, mentetett meg. Egy csendörnek feje botlítotték kettehasítá-tott. Még három rendő megsebesült. Végre meg-jelent az elnök, több tábornokkal, egy csapat kato-nával és csendörrel s azzal fenyegetődzött, hogy lövet. A tömeg lassanként eloszlott, a zászló elvete-tett, 20 elfogatott. Délután katonacsapatok járták be a várost és szétoszlották az itt ott alakuló eszo-portokat. Vasárnap délelőtt nem fordultak elő ki-hágások.

Olaszország. Egy rajnai lapnak írják Ró-mából, hogy ottan már elenyészett az a feletti aggodalom, h gy a szentszék és Bécs között szakadás történnék. Gróf Crivelli ott marad, de hitelesítő ira-tainak átadása elhalasztott bizonytalan időre. A szenyatyá egy bizottmányának adatta át a conor-datumot átvizsgálás végett, s mig ez a bizottmány fáradságosan folytatja munkáját, az alatt meg-előzte azt az osztrák kormány, de a bizottmány dacára ennek, csak tovább dolgozik. A szenyatyá Crivelli gróftot magán kihallgatáson fogadta, s nem igen kedvezően nyilatkozott báró Beust és a többi osztrák kormányfőiről. Msgr Ricei pápai ka-marásnak nevezetett ki, msgr Nigrotto a pápa magántitkárának s altitkárnak msgr San Minia-telli. Bonaparte bíbornok elhagyja Rómát, nola nagyon óhajtották volna, hogy ott maradjon, azon-ban ő azt állítja, hogy egészségégre nézve kedve-zőbb a francia falusi lég, mint a római. Ez állítás valódiságában semmi ok nincs kétkedni, s azt va-lami politikai tüntetésnek épen nem lehet a bíbor-nok részéről venni.

Olaszországban is a szelvényadóhoz akarnak nyulni, de tekintettel a külföldre. Az olasz képviselőkamara f. hó 22-én tartott ülésében Manabrea miniszter azt mondta, hogy a belföldi jövedelem

ingó ragyogára is kiterjeszteni az adót, nem csak megengedhető, hanem jogos is ellenben nem lehet azt tenni azon jövedelemmel, melyet külföldiek bírnak, mivel ez utóbbiak egészen más állásban vannak. Manabrea megjegyzi, hogy 328 milliónál, melyek kamatképen fizettetnek, az ingó vagyon adója csak 28 millióra rág.

Olahország párisi diplomatikai ügynöke, Cretzulesco egy emlékiratot adott át a francia külügyminiszteriumnak, s a külhatalmak párisi képviselőinek, mely okmányból egy rajnai lap le-velezője a következő kivonatokat közli: „Károly fejedelem kormánya azt óhajtván, hogy se politi-kai jelleme, se loyális szándékai ne vonattassanak többé kétségbe, határozottan erősíti, miszerint a legelőkelőbb és legőszintébb óhajása volt minden-kor, legkisebb okot sem szolgáltatni bonyodalmak-ra vagy nyugtalanságra a Romania autonómiaját biztosító hatalmaknak. Elrekezdvén e pillanat, mely-ben lehetetlen át nem látni teljes valótlanságát azon vádaknak, melyek emelteknek irányában, melyeknek még csak imént is ki vala téve a bolgár-szerb Duna melletti mozgalmakra vonatkozólag, szükségesnek tartja a román kormány megújítani már ezéltől külfölele államoknak tett nyilatko-zatait.

Felhasználja az alkalmat emlékeztetve hozni azon szilárd elhatározását, miszerint az európai államokkal a legszorosabb viszonyban, jó barát-ságban, és bizalmas egyetértésben kíván élni. Megtartván továbbra is ezen politikai zsinórmér-téket, melytől sohasem távoztott, egyszersmind hű marad azon hálás érzelmehez, melyre kötelezve érzi magát a biztosító hatalmak irányában állásá-nál, és azon szolgálóknál fogva, melyeket ama hatalmak Romania iránt tanusítanak. Franciaor-szágnak kiváló jogai vannak ezen háladatosság-hoz, s Károly fejedelem és kormánya igen sokat tartanak arra, hogy ezen igények soha felre ne is-mertessenek.

Csak az imént is nyilvánosan hirdeté azokat Romania kamarájának szószékéről Bratiavo bel-gyügyminiszter. Romania kormányának soha sem volt eszeágyása a kelet békéjét megzavarai: esu-pán és egyedül saját országának belsezervezésére van gondja, s ma már megnyugvással tudathatja a hatalmakkal, miszerint az egész nemzet minden rendelkezésére álló ép erejével támogatja a kor-mányt ezen törekvésében. De még egy tény is forog fenn, melyet a rozsokarat s zelleme kedvezőtlen szinben igyekezett föltüntetni. A Szt. Pétervába menesztett román küldöttség az. Az ezen alka-lomból terjesztett hírek is pusztán és egyedül a román kormány ellenségeinek eselfogásai valának, a mit most már a legkomorabb szemek is annak kénytelenek felismerni. Ezen küldetésnek valóban távolról sem volt az a politikai czélya, a mit ráfog-tak. Kantakazno és Melchizedek uk ugyanazon czéltől küldettek Szt. Pétervába, melyből Brati-avo Bécsbe volt küldve. Meg valának bizva az orosz és bécsi kormányokkal alkozozni a consuli bíráskodások, a távirda és posta szolgálat s bizo-nyos adók felett, melyeket eddigéleg firtartoztak az idegenek. Ugyanczen kérdések meg más védha-talmaknál is alkozozás tárgyai leandnek.

A senatus bizalmatlansági szavazata, melyet a semmisítő törvénynek újraszervezése alkalmából adott az igazságügyminiszter ellen legkevésbé sem csökkenti a kormány erkölcsi tekintélyét s erejét, melyet ezen horderő nélküli demonstratio legkevésbé sem indított fel, s nem is használta azon törvény által rearubázott hatalmát, mely sze-rint jogában áll az első kamarát fölslatni. Az uralkodó és kormánya által kezdeményezett refor-mok biztosítják a kormány részére a népképviselő helyeslését; de még sokkal lényegesebb támpontja Károly fejedelem kormányának a közvéle-mény. Romania helyzete ezé szerint mind bene, mind a külállamok irányában lehetőleg kielégítő, s a várvavárt javítások kivételé alaposan re-mélhető.

Törökország. Akármily békésnek mutatkoz-zék is a politikai láthatár, a porta folyvást készű lödik. Az öt hercegovinai határörzések jobbról-balról erős erődítményekkel vétettek körül és a szerb határon is tétetnek készültek. A Dunamenti várak fölszerelteknek, az unjoczozások az egész birodalomban folynak s az unjoczok mindjárt be is gyakoroltatnak, még oly helyek is, melyek még eddig sohasem voltak fölfegyverezve, meg-erődítettnek. Boszniaiban szigorú kutatást fognak tartani s begyűljöni mind a fegyvereket, még a nagyobb késeket is. Fegyverengedélyt már most sem adnak senkinek.

A törökök saját árnyékuktól is kezdenek már félni. Annál nagyobb bizalmat helyeznek a lengye-lekbe, kik közül igen sokan Romániából Bulgári-ába léptek át. Ezeknek a román klíma, hol orosz vendég időz, nem kedvez. Jellemteleg embere-ket mint a románok, keresni kell, ugyanazon leu-gyeleket, kik oly készségesen segítették őket Cusa fejedelem elkergetésében, most kiűzik az ország-ból! A porta majd ad nekik foglalkozást. Kon-stantinápolyban egy lengyel bizottmány van, mely kereset nélküli földieknek alkalmazást szerez.

A Hercegovina néhány törzse fölkelést ter-vez, már csak az éhsétség miatt is, melyen a kormány egyáltalán nem akar segíteni. A fővá-rospan ugyan gyűjtögetnek s a pénz át is adatik Ozman pasának, de hogy hová jutnak aztán ezen összegek, már az a pasa titka. Igy kormányoznak Törökországban!

Az egyiptomi alkirály is ellenségeskedik a portával s egyelőre msgr Ballistratiuak a sinahegy püspökévé való kinevezést veszi alkalmul, hogy a portát a bonyodalmakba vonja. Fuad egyelőre igen barátságos utelmelet intézett Kairóba. De a dolog ugy áll, hogy Egyiptom, ha 40 milliónyi kölcsönt kap, magát függetlennek nyilváníthatná. Franciaország e mellett van, hogy az angolokat a földközi tengeren s Abyssiniában ellensúlyozza. De még nem tudni, lesz-e sikere Egyiptom törekvé-sének.

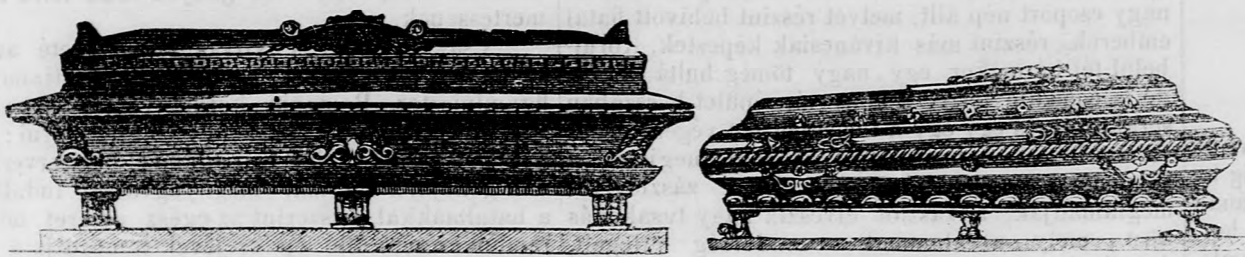
T Ő Z S D E.

Pesti áru- és értéktőzsde március 27-én.			Magyar értékpapírok árkelete.			Bécsi börze március 26-án.			Részvények.		Elsőbbségi kötvények.	
Gabna-árak.			Pesti keresked. bank			Államadósság.			Nemzeti bank		1867 Erzsébet vasút	
Súly- fontokb.	Ára mérőnkint		Adva	Tartva		Adva	Tartva	Adva	Tartva	Adva	Tartva	
Buza bányási	83-85	5.95-6.15	644	648	5% osztr. értékű	54.25	54.50	706	708	1867 államvasút	80.50	81
" tiszai	86-88	6.70-6.80	202	206	" nemzeti kölcsön	57.75	57.85	186.90	187.10	Déli vasút	117.25	117.75
" pesti	83-85	5.95-6.15	285	290	" metalliques	63.50	63.75	78.50	79	Északi vasút	97.25	97.50
Készletes	86-88	6.70-6.80	78	78 1/2	1860 ki sorsjegy	56.40	56.60	586	588	Cseh nyugati vasút	88.25	88.75
Rozs	83-85	5.95-6.15	1550	1600	Bánati	81.50	81.70	116.25	116.75	Gal. Károly Lajos vasút	83.50	84
Árpa serfőzésre	86-88	6.70-6.80	437	440	Horvát	71	71.50	170	173	Magyar északi vasút	91	91.50
etetésre	83-85	5.95-6.15	1280	1290	Erdélyi	70.25	70.50	1725	1730	Lemberg-csernov. vasút	74.75	75.25
Zab	86-88	6.70-6.80	1980	2000		66	66.75	249.30	249.50	Erdélyi vasút	81.40	81.80
Kukorica bányási	83-85	5.95-6.15	815	825				168.10	168.30	Ansztr. Dunagórhajóz. társ.	93	94
" új	86-88	6.70-6.80	437	440				139	139.50	Pesti lánchíd		
Köles	83-85	5.95-6.15	815	825				202.50	203			
Repce	86-88	6.70-6.80	437	440				177	177.50			
Záloglevelek.			885	890				145.75	146.25			
Nemz. bank kisors. ezüst	94.30	94.50	585	590				138.50	139			
Magyar földhitelintézeti	89.75	90.20	810	850				147	147			
Ausztriai	90.75	91	617	620				72	75			
	97.50	98	227	230				140.75	142.25			

HIRDETÉSEK.

ENTREPRISE DES POMPES FUNEBRES.
Magyarországon főraktár; Pesten, hatvani-utca 1. szám alatt.

Alulirt tisztelettel jelenti a nagyérdemű közönségnek, hogy kizárólag szabadalmazott mindenféle

érezkoporsókkal

jól berendezett főraktárát — szilárdan finomított horganyból vasbordákkal minden színben bronzírozva vagy fényezve, a tárgyhoz méltó számos saját szerkezetű díszítésekkel eddig még el nem ért tökélyben — megnyitotta.

Kaphatók itt mindenféle bársonykoporsók, koporsóvánkosok, moire, atlasz, tulle-anglais, tarlatan stb a legdiszesebben feldíszítve. Koporsóderekljak atlasz és zitzből stb. Koporsófátyolok (szemfüdelek) valódi francia blondfond belf. csipke és virágokkal ékesítve, selyem, tulleanglais, tarlatan és más szövetekből. Halotti öltönyök atlasz, selyemből stb. csipke és virágokkal a legcsinosabban feldíszítve.

Tisztelettel

Kortsák J.

Fiók-raktár: József-külvárosban, statio-utca 31. szám alatt van.

SÍK JÓZSEF,
viasz-gyertya-készítő
PESTEN,

ajánlja a t. ez. közönségnek dúsán felszerelt

viasz-készítmények raktárát,
fehér viasz-gyertyáit,

varamint több százféle

legfinomabb viasz-készítményeit

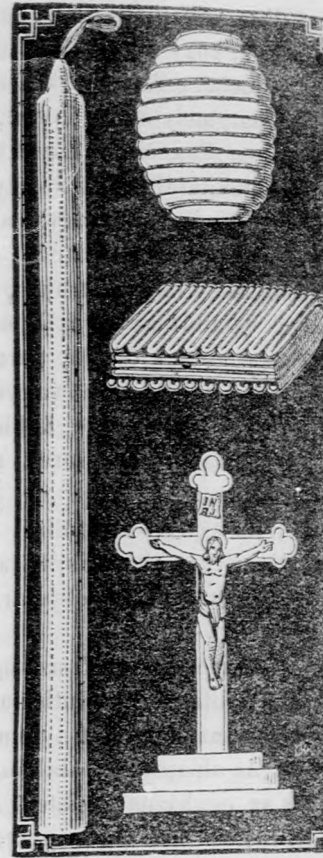
legnagyobb választékban s legújabb minták szerint
nem különben tiszta fehér és sárga viaszát, nagyban és kicsinyben
Megrendelések a legolcsóbb árakon és a
legpontosabban eszközöltetnek.

Lakik:

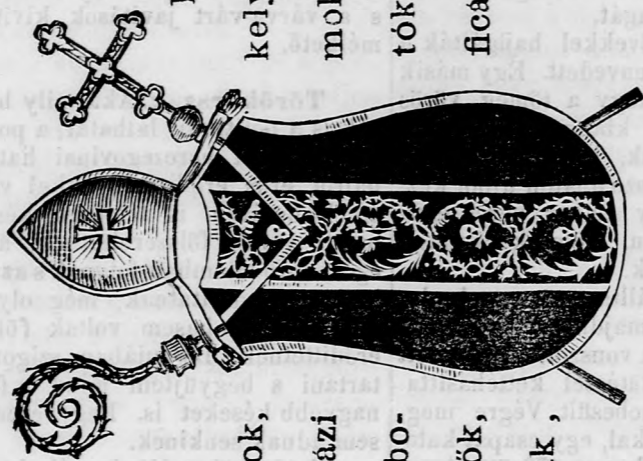
3 dob-utca 5. sz.

Boltja:

Kigyó-utca 2. sz.

Misemondó ruhák

pluvialek, dal-
matikák, albak,
rochettek, velumok,
vankusok, egyházi
iskolai és cseh lobogok,
oltár terítők, infolák, kesztyűk,
harisnyák és czi,
pök, mónstranzok
kelyhek, ciboriumok,
gyertyatartók,
keresztek, papficalek,
füstölők, lámpák,

valamint mindennemű

EGYHÁZI SZEREK

legjutányosabb áron

kaphatók

OBERBAUER ALAJD

gyárraktárában vácz-utca 15. sz. Pesten.

Árjegyzékek és minden utasítás kívánatra beküldetik.

Pesti Népbank.

HIRDETÉMÉNY.

A „pesti népbank”

kamatozás végett átvesz penzbetétteleket azo 1

100—500 frtig 5%-tólival

500 fttól 1000 frtig 4 1/2%-tólival

felül 4%-tólival

kamatoztatja.

Az igazgatóság.

PROFUMA VILMOS,

egyetem-tér 3. szám Pesten ajánlja,

dísz- és norinbergi áruk

választékos raktárát,

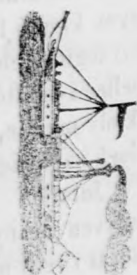
hol a legjutányosabban vásárolhatni.

a gyorshajózás

HIRDETÉS.

Amint igazgatóság ezennel köztudomásútl adja, hogy

Első es. k. szab. dunagórhajózási társaság

A forgalmi i. ügyel. sajtó Magyarországon.

Pest, 1868. évi márczius 22-én.

MEGJEJEGYZÉS. Az összeköttetés ODÉSS-SZAVAL többé csak a vasárnap BECSBÓL, hétfőn PESTRŐL induló gyorshajó mellett, osatássa mellett GALLACZON át történik.

II. Galaczról kedden 4 órákor délután (első menet) april 14-én).
Konstantinápolyból kedden 4 órákor délután (első menet) april 14-én).
Erdkezés: Bazisra penteken 4 órákor délután.

I. Galaczról penteken 4 órákor délután (első menet) april 10-én).
Konstantinápolyból penteken 4 órákor délután (első menet) april 10-én).
Erdkezés: Bazisra hétfőn 4 órákor délután.
Pestre szerdán reggel.

Fölfele:

II. Bazisra-tól szombaton 9 órákor reggel (első menet) april 11-én).
Erdkezés: Galaczra hétfőn reggel.
Konstantinápolyba hétfő délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

II. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.

I. Bécsből vasárnap 6 1/2 órákor reggel (első menet) april 5-én).
Pestből hétfőn 7 órákor reggel (első menet) april 6-án).
Bazisra-tól kedden 9 órákor reggel (első menet) april 7-én).
Erdkezés: Galaczba ostörtökön reggel.
Konstantinápolyba csütörtökön délb.